

**УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ**

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду, на VI редовној седници одржаној 20. априла 2022. године, донело је одлуку да се образује Комисија за преглед и оцену докторске дисертације коју је мср Весна Петровић предала под насловом *Евалуација и унапређивање критеријума за оцењивање усмене презентације на енглеском језику струке*, у саставу:

1. проф. др Ана С. Јовановић, ванредна професорка (менторка)
Универзитет у Београду – Филолошки факултет
Ужа научна област: Шпански језик
Датум избора у звање: 21. септембар 2021. године

2. проф. др Оливера Дурбаба, редовна професорка (чланица Комисије)
Универзитет у Београду – Филолошки факултет
Ужа научна област: Методика наставе немачког језика
Датум избора у звање: 7. децембар 2016. године

3. др Аница Радосављевић Крсмановић, доценткиња (чланица Комисије)
Универзитет у Крагујевцу – Филолошко-уметнички факултет
Ужа научна област: Методика наставе енглеског језика
Датум избора у звање: 16. март 2019. године

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Весна, Мирољуб, Петровић

2. Датум и место рођења:

13.01.1975, Чачак

3. Датум одбране, место, назив мастер рада и научна област:

30. јун 2010. године

Филолошки факултет Универзитета у Београду

„Task-based learning approach (TBL) compared to presentation, practice, production approach (PPP): Learning vocabulary and improving speaking on the specified topic with the adult intermediate students”

Дипломирани филолог енглеског језика и књижевности – мастер

4. Кратка биографија:

Весна Петровић је рођена 13. јануара 1975. године у Чачку. Основне академске студије завршила је на Филолошком факултету у Београду 2000. године и стекла звање Професор енглеског језика и књижевности. Накнадно је уписала мастер студије на програму Језик, књижевност, култура и 2010. године стекла диплому мастер – дипломирани филолог енглеског језика и књижевности одбранивши рад *Task-based learning approach (TBL) compared to presentation, practice, production approach (PPP): Learning vocabulary and improving speaking on the specified topic with the adult intermediate students* под менторством проф. др Радмиле Поповић. Од 2013. године студент је докторских студија, модул Култура, на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Од 2005. до 2020. године радила је као предавач за енглески језик у Високој школи техничких струковних студија у Чачку, где је држала предавања и вежбе на основним струковним студијама из предмета Енглески језик 1 и Енглески језик 2 на модулима Електронике и рачунарства, Електроенергетике, Инжењерске информатике и Производног машинства, као и Пословни енглески 1 на Одсеку за производни менаџмент. Од 17. августа 2020. ради као предавач за енглески језик на Факултету техничких наука у Чачку Универзитета у Крагујевцу, где држи предавања и вежбе из предмета Енглески језик 1, Енглески језик 2 и Пословни енглески 1 на одсецима за Производни и еколошки менаџмент, Графичку технику и Одевно инжењерство. Весна Петровић је аутор и коаутор неколико стручних радова у области страног језика струке и образовања и усавршавања наставника страног језика. Аутор је уџбеника *Пословни енглески 1*. Области њеног научноистраживачког рада су: примењена лингвистика, методика наставе страних језика, докимологија, језик струке, педагогија, психологија.

III. НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Евалуација и унапређивање критеријума за оцењивање усмене презентације на енглеском језику струке

IV. ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација кандидаткиње Весне Петровић има 143 стране и 76 страна прилога, укупно 219 страна куцаног текста с проредом 1, односно 660215 словних знакова (са размацима). Сам рад је организован у десет поглавља: 1. *Увод* (1-7); 2. *Евалуација*,

оцењивање и тестирање у настави страних језика (8-35); 3. *Комуникативна компетенција на језику струке* (36-49); 4. *Задатак усмене презентације на језику струке* (50-60); 5. *Скале за оцењивање постигнућа на страном језику* (61-68); 6. *Истраживачка методологија* (69-82); 7. *Анкета* (83-103); 8. *Спецификација скале за оцењивање усмене презентације* (104-118); 9. *Вербални протокол* (119-130) и 10. *Закључак* (131-134). Поглавља су систематично рашчлањена на већи број одељака, чиме је структура рада додатно учвршћена, а читање рада олакшано. Рад садржи библиографију од 204 јединица, седам прилога, као и *Биографију*, *Изјаву о ауторству*, *Изјаву о истовестности штампане и електронске верзије докторског рада* и *Изјаву о коришћењу*.

1. У првом делу рада (*Увод*) дате су опште назнаке о раду, представљени су предмет и циљеви истраживања, методе истраживања и структура рада.

2. Другим поглављем рада (*Евалуација, оцењивање и тестирање у настави страних језика*) кандидаткиња разграничава сродне докимолошке термине – проверавање, оцењивање, тестирање, вредновање и евалуација – да би потом усмерила пажњу на евалуацију, оцењивање и тестирање будући да представљају кључне појмове у дисертацији. На основу прегледа релевантне литературе, поменути појмови су анализирани у контексту наставе страних језика и страног језика струке. Ауторка даје посебан осврт на функције и одлике алтернативног, односно аутентичног оцењивања које, у складу са савременим глотодидактичким тенденцијама, полази од наставе која се фокусира на аутентичне задатке засноване на реалним потребама ученика. У другом поглављу се такође, у складу са различитим теоријским моделима, даје дефиниција основних метријских карактеристика теста.

3. Трећи део рада (*Комуникативна компетенција на језику струке*), организован у седам секција, бави се анализом комуникативне компетенције на језику струке. Ауторка даје приказ различитих модела комуникативне компетенције с посебним освртом на моделе Канали и Свејн, Бахмана и Палмера, те *Заједничког европског референтног оквира за језике*. Потом се, на основу прегледа релевантне и актуелне литературе, фокусира на специфичности конструкта комуникативне компетенције на језику струке који је предмет истраживања докторске дисертације.

4. Четврто поглавље (*Задатак усмене презентације на језику струке*) даје дефиницију задатка и, нарочито, задатка усмене презентације као вида аутентичне активности са којом ће се студенти и студенткиње страног језика струке извесно сусрести током свог професионалног ангажовања. У овом сегменту ауторка објашњава значај задатка за операционализацију конструкта комуникативне компетенције на језику струке.

5. Пето поглавље (*Скале за оцењивање постигнућа на страном језику*) даје детаљан преглед различитих скала за оцењивање постигнућа на страном језику. Ауторка даје приказ различитих врста скала (генеричке скале и скале засноване на перформанси, аналитичке и холистичке скале, те скале са једном или са вишеструким карактеристикама). Поврх тога, објашњава се и поступак креирања дескриптора у оквиру скала.

6. У шестом делу (*Истраживачка методологија*) даје се подробен опис методологије истраживања уз образложење предности и ограничења одабраних метода, тј. анкете и

вербалног протокола. Сем тога, ауторка даје исцрпан опис циклуса оцењивања усмене презентације на пословном енглеском језику – спецификације конструкта (задатка усмене презентације) и администрације задатка у конкретном контексту формалног образовања – а који ће послужити као основ за прикупљање и анализу података, те креирање скале за оцењивање усмене презентације.

7. Седми део рада (*Анкета*) представља поступак израде анкете, прикупљања, анализе и тумачења података. Будући да је број наставника страног језика струке релативно мали на нивоу Републике Србије, ауторка је у своје истраживање укључила и наставнике са територије Хрватске, те је коначан број учесника у овом делу истраживања 103 наставника. У седмом поглављу се, уз опис поступка креирања анкете и прикупљања података, износи детаљна анализа свих сегмената анкете и то: демографских обележја испитаника, пракси наставника приликом евалуације страног језика струке, потреба и изазова са којима се наставници страног језика струке суочавају приликом оцењивања усмених презентација и, коначно, евалуација критеријума за оцењивање усмене презентације на страном језику струке. У складу са постављеним истраживачким питањима, подаци су подвргнути поступку дескриптивне анализе и мешовите анализе садржаја.

8. Осми део рада (*Спецификација скале за оцењивање усмене презентације*) логични је искорак у односу на претходно поглавље. На основу теоријског истраживања и резултата анкете, ауторка представља пет модела скала за оцењивање задатка усмене презентације који обједињују кључне критеријуме са дескрипторима за оцењивање усмене презентације на енглеском језику струке. Будући да су критеријуми за оцењивање изведени у оквиру три категорије (језичко знање, садржај и структура презентације и стратегије излагања), различитим моделима се приоритизују одговарајуће категорије. Применом вишекритеријумске анализе одлучивања на креирање модела скала за оцењивање усмене презентације идентификује се оптимални модел скале и то Модел 4 заснован на специфичном знању језика струке.

9. Девето поглавље (*Вербални протокол*) представља резултате из анализе вербалних протокола које су реализовали наставници страног језика струке. Пет учесника је учествовало у процесу оцењивања у два наврата: прво су оцењивали снимљене презентације студената одмах након одгледаног видео записа интуитивно, онако како то чине у властитој наставној пракси, да би потом, након месец дана, поновили процес оцењивања истих презентација, овај пут на основу креиране скале за оцењивање усмених презентација (Модел 4). Снимљено је укупно 50 наратива који су подвргнути квалитативној анализи садржаја. Кроз систематичну и критичку анализу вербалних протокола, ауторка идентификује принципе и критеријуме којима се наставници воде приликом оцењивања усмених презентација, како у случају интуитивног приступа оцењивању, тако и приликом оцењивања на основу предложене скале.

10. Девети део рада (*Закључак*) представља резултате истраживања из кога су сажето изведени главни закључци. На крају овог поглавља предлажу се смернице за даља истраживања у оквиру области аутентичног оцењивања страног језика струке.

V. ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација Весне Петровић је савесно и зрело урађен рад, писан на основу одличног познавања релевантне литературе и систематично реализованог истраживања. Кандидаткиња дефинише истраживачка питања у складу са актуелним тенденцијама у оквиру докимологије, примењене лингвистике, глотодидактике и сродних дисциплина, али се и снажно ослања на непосредну наставну праксу и потребе наставника страног језика струке.

У првом поглављу теоријског оквира (поглавље 2), систематично су дефинисани кључни појмови који чине окосницу истраживања: евалуација, тестирање и оцењивање. Водећи се принципима академског текста, ауторка полази од општијег појма евалуације, који доводи у контекст наставе страног језика, да би, потом, појаснила везу евалуације, оцењивања и тестирања. На основу опсежног прегледа литературе са нашег говорног простора, али и из англосаксонске научне заједнице, ауторка указује на различите функције оцењивања које, природно, подразумевају различите поступке учесника наставног процеса. Посебна пажња усмерена је на појам формативног и одрживог оцењивања, те алтернативних и аутентичних облика оцењивања којима је циљ развој функционалних знања код ученика, односно студената. Указује се на кључне особености алтернативног оцењивања и, на основу прегледа актуелних истраживања, закључује да постоји извесна суздржаност научне и професионалне заједнице у примени алтернативних облика оцењивања будући да нису увек подложна традиционалним метријским карактеристика. У том циљу, ауторка анализира метријске карактеристике теста: валидност, поузданост, објективност, осетљивост, дискриминативност, баждареност, практичност и економичност, те разматра могућности њихове примене у алтернативном оцењивању. Аргументацију за овај корак пронази у убедљивом прегледу историјског развоја тестирања у области страних језика који указује на значајно померање од тестирања изолованим задацима (средином прошлог века), преко развоја интегративног приступа тестирању (осамдесетих година прошлог века), до аутентичног оцењивања и оцењивања перформансе (језичког понашања) у савременој научној и стручној пракси.

У наставку теоријског оквира (поглавља 3-5), ауторка поставља темеље за израду скале за оцењивање усмене презентације на енглеском језику струке. У том циљу, даје приказ најутицајнијих модела комуникативне компетенције који кључно дефинишу савремено поимање језичких знања, учења и наставе језика. Систематичан и концизан приказ модела Канали и Свејн, Бахмана и Палмера, те ЗЕРОЈ-а, на које се надовезује Дагласов модел комуникативне компетенције на страном језику струке, одлично су полазиште за класификацију компетенција и поткомпетенција које улазе у домен функционалних знања на енглеском језику струке. Ради операционализације конструкта комуникативне компетенције на страном језику струке, ауторка уводи појам задатка. Дефинише типове, варијабле и димензије задатка да би се, потом, усмерила на опис презентације као специфичног усменог задатка којим се проверава усмена продукција. У завршном поглављу теоријског оквира, дефинише се појам скале за оцењивање постигнућа,

те се даје приказ најутицајнијих стандардизованих скала за оцењивање активности говорне продукције. Ауторка се такође бави и прегледом нестандардизованих скала за оцењивање говора будући да оне подразумевају прилагођавање специфичним околностима оцењивања, као што је случај са енглеским језиком струке у установама високог образовања.

Истраживачки део дисертације обухвата четири целине од којих је прва посвећена опису и образложењу одабране истраживачке методологије, а свака следећа целина анализи резултата одговарајућег истраживачког поступка. Ауторка своје оригинално истраживање води по моделу циклуса оцењивања који подразумева следеће кораке: израду задатка усмене презентације, креирање скале са критеријумима за оцењивање постигнућа ученика, процену квалитета скале, примену скале за оцењивање кандидата и доношење закључака о постигнућу кандидата. У том циљу, у истраживању су примењени различити методи за прикупљање и анализу података који за резултат имају предлог скале за оцењивање усмене презентације на језику струке.

Наиме, кроз анкету која је спроведена са 103 наставника страног језика струке, ауторка истражује какве су праксе наставника у вези с оцењивањем усмених презентација на страном језику струке, те каква је њихова перцепција самог поступка оцењивања (у смислу ефикасности, објективности, економичности, фрустрације итд.) Посебно значајан сегмент анкетног упитника односи се на евалуацију критеријума за оцењивање усмених презентација где су учесници истраживања, на скали од 1 до 5, процењивали колики је значај појединачних критеријума у оквиру задатка усмене презентације.

Полазећи од резултата анкете, у седмом поглављу се даје спецификација скале за оцењивање усмене презентације. Наиме, критеријуми са одговарајућим дескрипторима су груписани у три категорије: језичко знање, садржај и структура презентације и стратегије излагања. Како би се избегли потенцијални проблеми услед превеликог броја критеријума, формирано је пет модела скале за оцењивање. Важно је напоменути да сваки модел обједињује све идентификоване критеријуме, с тим што се различитим моделима приоритизују специфичне компетенције. У том смислу, предложене су: 1. скала заснована на стратегијској компетенцији, 2. скала заснована на језичком знању, 3. скала заснована на садржају и структури презентације, 4. скала заснована на специфичном знању страног језика струке и 5. интуитивни модел скале. Применом вишекритеријумске анализе одлучивања Модел 4, тј. скала заснована на специфичном знању страног језика струке, одабран је као оптималан.

Одабрани модел је тестиран методом вербалног протокола са пет наставника страног језика струке који раде на Факултету техничких наука у Чачку. У овом делу дисертације, дакле, ауторка анализира поступак оцењивања пет унапред снимљених усмених презентација на пословном енглеском језику. Наставници су усмене презентације оцењивали у два наврата, прво интуитивно, онако како то иначе чине у својој наставној пракси, а потом су, након месец дана, исте презентације оцењивали према креираној скали за оцењивање усмене презентације. Осим квалитативне анализе вербалних протокола, у дисертацији се такође даје компаративни приказ оцена којима су наставници оценили сваку од усмених презентација.

У закључном делу дисертације, кандидаткиња резимира кључне увиде до којих се дошло на основу овог комбинованог истраживања чији је циљ креирање вишекритеријумске скале за оцењивање задатка усмене презентације на енглеском језику струке. Анализа резултата и стечено искуство омогућавају ауторки да отвори нова питања и укаже на смернице за даља истраживања ове теме у области докимологије, примењене лингвистике, глотодидактике, страног језика струке, али и андрагогије, психологије и других сродних дисциплина.

VI. СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

1. Петровић 2019: V. M. Petrović, The Affective Component as an Integrative Part of Intercultural Competence in Learning Intercultural Competence in Learning ESP. In V. Cigan, A.M. Krakić & D. Omrčen (Eds.), *From Theory to Practice in Language for Specific Purpose*, 187-198. Zagreb: Association of LSP teachers in Higher Education Institutions.
2. Петровић 2017: V. M. Petrović. Usvajanje novih reči engleskog jezika kao stranog i poboljšanje govorne kompetencije u vezi sa određenom temom primenom „Pristupa učenju kroz komunikativne zadatke”. *Методички видици*, 7(7), 329-345.

VII. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Резултати истраживања овог интердисциплинарног рада, који почива на постулатима докимологије, примењене лингвистике и глотодидактике, представљају искорак у домену алтернативног оцењивања страног језика струке. Као што је претходно наведено, истраживање је организовано по моделу целовитог циклуса оцењивања које подразумева дефинисање задатка, идентификацију критеријума за оцењивање, процену валидности критеријума, оцењивање кандидата и утврђивање њиховог постигнућа. Свака од поменутих фаза представља услов и припрему за сваки следећи корак који ће довести до коначног резултата, тј. оригиналне скале за оцењивање усмених презентација.

Први корак је, дакле, осмишљавање задатка усмене презентације на енглеском језику струке. Задатке су реализовали студенти Факултета техничких наука у Чачку, а снимљене презентације су потом послужиле као корпус за процену квалитета предложене скале.

Други корак чини израда оригиналне анкете којом се испитују праксе наставника страног језика струке у домену оцењивања усмене презентације. На основу дескриптивне анализе и мешовите анализе садржаја одговора 103 испитаника, ауторка потврђује да постоји „потреба за креирањем јединствене и униформне скале која ће садржати

критеријуме за оцењивање и бити погодна за аналитички приступ оцењивању” (стр. 102). Сем тога, резултати анкете указују да превелики број критеријума доводи до замора наставника приликом непосредног оцењивања, те је важно да предложена скала има редукован број критеријума који би омогућили објективну процену кандидатове перформансе. Посебно значајан сегмент анкете односи се на процену значаја појединачних критеријума за оцењивање усмених презентација. Интересантно је да наставници не дају предност ниједној специфичној групи критеријума, већ сви критеријуми имају практично једнак удео у процени постигнућа кандидата.

У следећем кораку се даје предлог критеријума са дескрипторима за оцењивање усмене презентације на пословном енглеском језику. Критеријуми су обједињени у три групе и то: језичко знање, садржај и структура презентације и стратегије излагања. Посебна вредност овог сегмента огледа се у прецизној и јасној формулацији дескриптора којом се поштују принципи савремене докимологије. У складу са идентификованом потребом наставника страног језика струке, а која се односи на креирање скале са мањим бројем критеријума, ауторка формира пет модела са скалама које садрже по девет критеријума, с тим што се водило рачуна да сваки од укупно 19 понуђених критеријума буде заступљен најмање једном у неком од модела. Вишекритеријумском анализом одређивања оптималне алтернативе одабран је Модел 4 који се заснива на специфичном знању страног језика струке. Овај модел садржи критеријуме из све три кључне категорије с тим што су четири критеријума из области језичког знања (јасноћа излагања, вокабулар, флуентност, коришћење одговарајућег регистра), три из области садржаја и структуре презентације (структура и след излагања, специфичност теме, усклађеност тематског садржаја и визуелног приказа), те два из области стратегија излагања (остваривање контакта погледом са публиком, изражајност приликом презентовања).

Последњи корак у истраживачком циклусу подразумева проверу квалитета предложене скале. У том циљу, пет наставника страног језика струке оцењивало је нумерички пет усмених презентација на пословном енглеском језику, прво интуитивно, а потом применом креиране скале. Како би стекла увид у процес оцењивања и размишљања наставника, ауторка се опредељује за нешто ређе примењивану методу метакогнитивног вербалног протокола. Детаљна транскрипција 50 наратива нам расветљава које факторе наставници узимају у обзир приликом интуитивног оцењивања и на који начин се њихов процес анализе постигнућа кандидата мења када се ослањају на понуђену скалу. У случају примене скале, уочава се већа систематичност оцењивача, уважава се сваки појединачни критеријум, што директно утиче на поузданост оцене како истог оцењивача, тако и различитих. Квантитативна анализа оцена којим је процењено постигнуће кандидата на пет презентација то додатно потврђује: значајно је мање одступање у предложеним оценама у случају примене скале за оцењивање усмених презентација.

Наставници су такође евалуирали процес оцењивања у оба случаја, те закључили да је применом скале повећана објективност и ефикасност при утврђивању постигнућа кандидата. Вреди поменути да су вербални протоколи снимљени током оцењивања уз примену скале временски дужи, што указује на чињеницу да примена скале не имплицира

временску економичност. Међутим, ако се у обзир узму други фактори као што су фрустрација услед несигурности приликом оцењивања или одсуство јасне и доследне повратне информације која би усмерила даље залагање кандидата, може се закључити да је чак и у овом аспекту примена скале довела до веће економичности. Ови резултати пак позивају на даља истраживања у којима би се морале разматрати различите индивидуалне карактеристике учесника образовног процеса.

VIII. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Кандидаткиња Весна Петровић је у својој докторској дисертацији обрадила значајну тему која настоји да одговори на теоријска питања која се тичу процеса оцењивања на страном језику струке, а чији резултати могу наћи непосредну примену у образовној пракси. Како би понудила модел аутентичног оцењивања усмених презентација на енглеском језику струке, ауторка се ослања на знања из области страног језика струке, докимологије, примењене лингвистике, глотодидактике и других сродних дисциплина. Имајући у виду значај интердисциплинарног приступа, не само у домену научних истраживања већ и савременог образовања, јасно је да су оригинална истраживања у овом домену драгоцен допринос научној и стручној заједници.

Докторском дисертацијом под насловом *Евалуација и унапређивање критеријума за оцењивање усмене презентације на енглеском језику струке* Весна Петровић поставља модел целовитог циклуса оцењивања чији је исход јединствена скала за оцењивање усмених презентација на енглеском језику струке. Осим специфичног и врло конкретног резултата, чија примена може директно унапредити квалитет наставе и оцењивања страног језика струке у локалном и регионалном контексту, ово оригинално истраживање разматра низ значајних питања која су у вези са наставом страног језика струке. У том смислу, евалуација модела алтернативног оцењивања указује на развојни пут у домену докимологије и примењене лингвистике где и даље доминирају традиционалне, строго метријске карактеристике које нису увек усклађене с природом задатка који се оцењује. Наставничке праксе, њихове дилеме и стрепње, идентификоване оригиналном анкетом, указују даље на склоност ка холистичком оцењивању перформансе за који неретко недостају специфична знања и вештине.

Коначно, предложена дисертација представља разрађен циклус истраживачких поступака где је сваки следећи корак логична последица претходног. Комбинација различитих метода за прикупљање и анализу података веома је успешно осмишљена, уз поштовање етичких принципа које овакав истраживачки приступ захтева. На основу јасно представљених поступака и критичке процене резултата, кандидаткиња расветљава комплексност феномена и даје јасне смернице за даља истраживања и практичан рад.

IX. ПРЕДЛОГ

Комисија препознаје вредност истрајног и прилежног рада кандидаткиње Весне Петровић и предлаже Већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да рукопис под насловом *Евалуација и унапређивање критеријума за оцењивање усмене презентације на енглеском језику струке* прихвати као докторску дисертацију који испуњава услове предвиђене законом, а да кандидаткињу Весну Петровић позове на усмену одбрану.

У Београду, 6. јуна 2022. године

КОМИСИЈА:

Проф. др Ана С. Јовановић, ванредна професорка
Универзитет у Београду, Филолошки факултет

Проф. др Оливера Дурбаба, редовна професорка
Универзитет у Београду, Филолошки факултет

Др Аница Радосављевић Крсмановић, доценткиња
Универзитет у Крагујевцу, Филолошко-уметнички факултет